

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 21 lipca 2021 r.

DIH-3.707.52.2021.AWS

DECYZJA DIH-III/54/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 20 maja 2021 r. (nr akt kontroli: D/KO.NR.8361.16.2021), na mocy której przedsiębiorcy Panu Jackowi Kapuścikowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: STARAK Jacek Kapuścik w Koninie, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach od 16 do 19 lutego 2021 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu (zwanego dalej: „*Wielkopolskim WIIH*” bądź „*organem pierwszej instancji*”), działając na podstawie upoważnienia nr D/KO.NR. 8361.16.2021 z dnia 16 lutego 2021 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie ... należącym do ww. przedsiębiorcy (zwanej dalej: „*stroną*”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021., poz. 162) (zwanej dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie (sygnatura: D/KO.8360.10.2021) o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 29 stycznia 2021 r. ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r.

o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), (zwanej dalej: „ustawą o zużytych sprzęcie elektrycznym” bądź „ustawą o zużytych sprzęcie”). Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie w dniu 2 lutego 2021 r.

W toku kontroli ustalono, że Strona w ramach prowadzonej działalności gospodarczej udostępniała na rynku sprzęt elektryczny. W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto, inspektorzy w toku kontroli ustalili, że kontrolowany przedsiębiorca **nie wywiesił informacji**, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

W dniu kontroli, w sklepie ... znajdowała się nieprecyzyjna informacja o następującej treści: „Przyjmujemy zużyty sprzęt elektr., AGD jak również punkty: Konin ul. Gajowa 5, Konin, ul. Poznańska 130, Żychlin ul. Główna 6”, która nie spełniała funkcji informacyjnej wynikającej z art. 37 oraz 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie i mogła wprowadzać klientów w błąd odnośnie rodzaju przyjmowanego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz wskazanych punktów zbierania zużytego sprzętu. Jak wynikało z wykonanego sprawdzenia pokontrolnego, żaden ze wskazanych przez stronę punktów odbioru zużytego sprzętu (w informacji zawieszanej w sklepie) nie był odnotowany jako podmiot uprawniony do tego rodzaju działalności gospodarczej i nie można było żadnego z nich zidentyfikować jako punkt odbierający zużyty sprzęt.

Jednocześnie, w dniu kontroli, tj. 16 lutego 2021 r. strona złożyła pisemne oświadczenie w którym podała m. in., że sklep należący do przedsiębiorcy nie dostarcza zakupionego sprzętu AGD do klienta oraz powierzchnia przeznaczona do sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynosi poniżej 120 m² (jest mniejsza niż 400 m²). W ww. oświadczeniu poinformowała również, że w sklepie nieodpłatnie przyjmowany jest od klientów zużyty sprzęt AGD, o ile sprzęt ten jest tego samego rodzaju i pełni te same funkcje co sprzęt sprzedawany, oraz nie prowadzi sprzedaży internetowej.

W dniu 16 lutego 2021 r. od przedsiębiorcy pobrane zostało pisemne oświadczenie, zgodnie z którym przedsiębiorca poinformował, że jest mikroprzedsiębiorcą w rozumieniu art. 7 ustawy Prawo przedsiębiorców.

Pismem z dnia 9 marca 2021 r. Wielkopolski WIIH skierował do strony wystąpienia pokontrolne, informując ją o stwierdzonych uchybieniach oraz zawnioskował o podjęcie działań naprawczych w zakresie spełnienia obowiązków informacyjnych przez dystrybutora wynikających z ustawy o zużyтым sprzęcie (tj. doprecyzowanie umieszczonej w sklepie informacji w zakresie odbieranego w sklepie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zgodnie z art. 37 ust. 1 ww. ustawy oraz zweryfikowanie podanej do wiadomości klientów informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu - nazwy pomiotów i ich adresy), wyznaczając stronie 14 dniowy termin na powiadomienie o podjętych działaniach. Niniejsze pismo doręczono stronie w dniu 10 marca 2021 r.

Przedsiębiorca jednak nie odniósł się do powyższego pisma w wyznaczonym terminie (do Delegatury w Koninie nie wpłynęło stanowisko w tej sprawie).

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 §1 i §4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) (zwanej dalej: „*Kpa*”), Wielkopolski WIIH zawiadomieniem z dnia 21 kwietnia 2021 r., poinformował przedsiębiorcę ... o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w:

- art. 91 pkt 25 ustawy o zużyтым sprzęcie za nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużyтым sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- art. 91 pkt 26 lit c) ww. ustawy za brak informacji, umieszczonej w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Jednocześnie, w piśmie tym organ poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu, zgodnie z art. 10 *Kpa*, prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w tym prawie do wypowiedania się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszania wniosków dowodowych w terminie 14 dni od otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Niniejsze zawiadomienie skierowane na podany w CEIDG adres do doręczeń (tj. ...) zostało zwrócone z adnotacją: „*adresat nie mieszka pod tym adresem*”. W związku z powyższym, ww. zawiadomienie doręczono stronie w dniu 26 kwietnia 2021 r., w miejscu stałego wykonywania działalności gospodarczej, tj. ... Na tę okoliczność pobrano od strony oświadczenie, w którym potwierdziła, iż aktualnym adresem do doręczeń jest:

W piśmie z dnia 6 maja 2021 r., doręczonym osobiście przez stronę postępowania (w tym samym dniu) do siedziby Wojewódzkiego Inspektoratu IH w Poznaniu (Delegatura w Koninie), przedsiębiorca poinformował, że wykonał zalecenia o których mowa w protokole kontroli, a mianowicie umieścił w widocznym miejscu informację o odbiorze zużytego sprzętu elektrycznego w języku zrozumiałym dla przeciętnego klienta oraz wyciąg z ustawy, która zobowiązuje sprzedawcę do odbioru tych przedmiotów, jak również wykaz najbliższych punktów odbioru zużytego sprzętu. Strona podała, że sklep prowadzi sprzedaż wymienionych w ustawie przedmiotów w bardzo ograniczonym zakresie jako dodatek do nieelektrycznych

towarów AGD oraz sprzedaje po kilka sztuk rocznie z asortymentu objętego kontrolą (czajniki, suszarki do włosów, żelazka, lokówki). Nadmienila, że w dotychczasowej działalności sklepu żaden z klientów nie próbował oddać zużytego sprzętu elektrycznego. Nadto poinformowała, że jest emerytem z emeryturą w granicach 2.000 zł, z dochodami z działalności nieprzekraczającymi kwoty 2.000 zł miesięcznie netto, więc wyznaczenie kary pieniężnej nie będzie adekwatne do wykroczenia, którego w opinii strony nie było.

Dodać należy, że w toku prowadzonego postępowania administracyjnego, również w dniu 6 maja 2021 r. przedsiębiorca przedłożył na rzecz organu pierwszej instancji kopię pisma z dnia 15 marca 2021 r. wysłanego do Delegatury w Koninie, będącego, jak utrzymywała strona, odpowiedzią na wystąpienie pokontrolne z dnia 9 marca 2021 r. W piśmie tym zawarto odręczną adnotację „*KOPIA wysłane pocztą*”. Przedsiębiorca nie przedłożył jednak potwierdzenia nadania ww. przesyłki. Dołączył natomiast dokumentację fotograficzną potwierdzającą uwidocznienie w miejscu sprzedaży doprecyzowanej informacji wynikającej z art. 37 ust. 1 ustawy o zużytym sprzęcie oraz wskazanie punktów zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

W dniu 20 maja 2021 r. Wielkopolski WIH, działając na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c), art. 93 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję (nr akt: D/KO/NR.8361.16.2021), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za:

- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy. Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 24 maja 2021 r.

W dniu 21 czerwca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Wielkopolskiego WIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu (w piśmie z dnia 2 czerwca 2021 r.; data wpływu do organu pierwszej instancji: 8 czerwca 2021 r.) wniosła o zakończenie kontroli pouczeniem i odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. We wniesionym odwołaniu przedsiębiorca stwierdził, że w uzasadnieniu decyzji urząd potraktował go jako poważnego przedsiębiorcę, podczas gdy w rzeczywistości jest drobnym sklepikarzem, niezatrudniającym pracowników, sprzedającym artykuły AGD i przy okazji drobny sprzęt elektryczny. Odwołujący poinformował, że nieprecyzyjne informacje dotyczące odbierania zużytego sprzętu elektrycznego oraz punktów odbioru tegoż sprzętu zamieszczono według jego wcześniejszej wiedzy na ten temat. Nadmienił przy tym, że jeszcze w czasie kontroli braki zostały uzupełnione, a kontrolujący uznali je za wystarczające. Natomiast w opinii strony, organ uwypuklił fakty i ustalenia w skrajnie niekorzystnym świetle, rażąco na niekorzyść strony by maksymalnie uzasadnić nałożenie kary. Nadto, strona podała, że ma 70 lat i w sklepiku dorabia do emerytury w wysokości 2.000 zł miesięcznie, a dochody z działalności też nie przekraczają 2.000 zł miesięcznie.

Pismem z dnia 24 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę ... o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od ww. decyzji Wielkopolskiego

WIIH z dnia 20 maja 2021 r. (nr akt: D/KO.NR.8361.16.2021) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

W dniu 2 lipca 2021 r. przedsiębiorca skontaktował się telefonicznie w sprawie sposobu udostępnienia akt sprawy. Stronie udzielono odpowiedzi i poinstruowano o możliwości ewentualnego przesłania akt drogą elektroniczną. Strona jednak nie zgłosiła się na przeglądanie akt i nie zawnioskowała o ich przekazanie.

Dodatkowych dowodów i materiałów do sprawy nie wniesiono.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m. in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych **w punkcie sprzedaży**, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych **w miejscu dostawy** tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z **art. 91 pkt 25** ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Dodatkowo, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Natomiast, zgodnie z **art. 91 pkt 26 lit. c)** ustawy o zużytym sprzęcie, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5.000 zł do 500.000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

W myśl art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia - w czasie jednego postępowania - kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeanalizowaniu zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Wielkopolskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca ... nie wykonał ciężących na nim obowiązków (bądź nie wykonał ich w sposób czyniący zadość wymaganym przepisom) wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) oraz art. 93 ust. 2 ustawy o zużyтым sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym działania Wielkopolskiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strona postępowania w piśmie odwoławczym wniosła o zakończenie kontroli pouczeniem i odstąpieniem od wymierzenia kary pieniężnej. W uzasadnieniu decyzji przedsiębiorca podniósł, że urząd potraktował go jako poważnego przedsiębiorcę, podczas gdy w rzeczywistości jest drobnym sklepikarzem, niezatrudniającym pracowników, sprzedającym artykuły AGD i przy okazji drobny sprzęt elektryczny. Poinformował również, że nieprecyzyjne informacje dotyczące odbierania zużytego sprzętu elektrycznego oraz punktów odbioru tegoż sprzętu zamieszczono według jego wcześniejszej wiedzy na ten temat, wskazując przy tym, że jeszcze w czasie kontroli braki zostały uzupełnione, a kontrolujący uznali je za wystarczające. Zdaniem strony, organ uwypuklił fakty i ustalenia w skrajnie niekorzystnym świetle, rażąco na niekorzyść strony, by maksymalnie uzasadnić nałożenie kary. Ponadto, strona podała, że ma 70 lat i w sklepiu dorabia do emerytury w wysokości 2.000 zł miesięcznie, a dochody z działalności też nie przekraczają 2.000 zł miesięcznie.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, Prezes UOKiK w pierwszej kolejności wskazuje, że obowiązkiem przedsiębiorcy, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te jednoznacznie stwierdzają, iż to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużyтым sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, by nie doszło w niej do naruszeń aktualnie obowiązujących przepisów, tym bardziej, że przedsiębiorca ten jest doświadczonym podmiotem gospodarczym i swoją działalność prowadzi (zgodnie ze wpisem w CEIDG) od 1 lutego 2001 r., tj. od ponad 20 lat. Co więcej, z treści pisma odwoławczego można wnioskować, że skoro przedsiębiorca nie dysponował należyłą i aktualną wiedzą z zakresu zamieszczania informacji dotyczących odbioru zużytego sprzętu i punktów odbioru zużytego sprzętu (tu cyt. stwierdzenie: *"adresy zostały umieszczone w/g ówczesnej wiedzy na ten temat"*), mógł od dłuższego czasu naruszać ww. przepisy, nawet nieświadomie, co mogło odbywać się ze szkodą dla konsumentów. Dopiero kontrola inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH ujawniła rzeczywisty obraz nieprawidłowości. Prezes UOKiK zauważa przy tym, że czynność umieszczania (wywieszania) wymaganych informacji jest bowiem okolicznością całkowicie zależną od strony.

Prezes UOKiK wskazuje dalej, że bez znaczenia jest w tym przypadku fakt, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały usunięte. Z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużyтым sprzęcie kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych wszystkie wymagane informacje, w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym, nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym. Celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było bowiem ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się, w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienia im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym, każdy dystrybutor sprzętu

elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, niezależnie czy jest „poważnym przedsiębiorcą” czy też „drobnym sklepikarzem”, skoro podjął się prowadzenia (wykonywania) tego rodzaju działalności, winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego który prowadzi - umieszczać wszystkie wymagane informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy. Zauważyć należy, że w niniejszej sprawie przedsiębiorca wprowadził poinformował o zaprzestaniu naruszenia prawa i uzupełnił brakujące informacje, jednakże zaprzestanie naruszenia nastąpiło dopiero w efekcie/w następstwie przeprowadzonej kontroli. Jednocześnie, podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony od odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Prezes UOKiK stwierdza również, że nie sposób podzielić stanowiska przedsiębiorcy i uznać, że „organ, który wymierzył karę zinterpretował wszystkie fakty i ustalenia w skrajnie niekorzystnym świetle rażąco na niekorzyść strony, żeby maksymalnie uzasadnić nałożenie kary”, albowiem zarzut ten jest bezpodstawny. Bezspornym jest, że strona dopuściła się naruszenia przepisów o zużytym sprzęcie i w konsekwencji została ukarana możliwie najniższą sankcją o charakterze pieniężnym, przy czym należy mieć na względzie, że przedsiębiorca dopuścił się dwóch naruszeń. Szczegółowy opis stanu faktycznego zastanego w miejscu kontroli i ustaleń w powyższej sprawie zawarto w protokole kontroli, który skarżący podpisał w dniu 19 lutego 2021 r., nie wnosząc żadnych uwag do tegoż dokumentu, co tym samym czyni go niepodważalnym dokumentem w sprawie. Analizując szczegółowo zebrany materiał dowodowy w niniejszej sprawie, w szczególności protokół kontroli oraz uzasadnienie decyzji (w której organ uwzględnił wszystkie możliwe przestanki do wymierzenia kary), Prezes UOKiK nie dopatrył się znamion nadużycia po stronie Wielkopolskiego WIIH w zakresie poczynionych ustaleń, czy też (nad)interpretacji, jak również nie stwierdził, by w związku z tym doszło do wyjątkowo niekorzystnego rozstrzygnięcia sprawy względem skarżącej strony. Ponadto, jak wynika wprost z brzmienia art. 107 §1 (pkt 6) i §3 Kpa obowiązkiem organu, jest uzasadnienie (faktyczne i prawne) aktu administracyjnego jakim jest decyzja. Sporządzenie uzasadnienia jest więc nie tylko wymogiem formalnym, lecz również ma znaczenie merytoryczne, a jego przedstawienie w toku rozumowania administracyjnego wpływa istotnie na kontrolę rozstrzygnięcia w postępowaniu sądowo-administracyjnym. Wobec powyższego, nie można więc brak respektowania przepisów przerzucać na organ i przypisywać mu „rażąco” niekorzystnego działania, skoro organ ten wypełniał czynności proceduralno-administracyjne w sposób należyty, w granicach przysługujących mu kompetencji i na podstawie obowiązujących przepisów prawnych.

Przechodząc do wniosku („postulatu”) strony o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej i zakończenia kontroli na pouczeniu, Prezes UOKiK stwierdza, że nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary. Należy tutaj wskazać, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie jedyną prawną możliwość od odstąpienia od zastosowania sankcji przewidują w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie

mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Niemniej jednak, w niniejszym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przestanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Wielkopolskiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Przedsiębiorca w dniu 2 lutego 2021 r., tj. 14 dni przed rozpoczęciem kontroli, otrzymał zawiadomienie z dnia 29 stycznia 2021 r. (sygnatura: D/KO.8360.10.2021) o zamiarze wszczęcia kontroli ze wskazanym wyraźnie zakresem przedmiotowym kontroli, sformułowanym jako: „Sprawdzenie przestrzegania przepisów *ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym*”. Po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca miał możliwość podjęcia zawczasu odpowiednich działań w celu wyeliminowania ewentualnych nieprawidłowości, jednak tego nie uczynił. W związku z czym zostały one ujawnione w toku prowadzonej kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przestanki faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli. Mając powyższe na względzie należy przyjąć, że kontrolowany podmiot nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Wielkopolski WIIH zasadnie nałożył sankcję pieniężną za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym.

Ponadto Prezes UOKiK zauważa, że zgodnie z art. 189a § 2 pkt 2 Kpa, w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych kwestii związanych z odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzieleniem pouczenia, nie stosuje się w tym zakresie przepisów działu IVA „*Administracyjne kary pieniężne*”. W związku z powyższą regułą kolizyjną w zakresie nakładania administracyjnych kar pieniężnych zawartą w powyższym artykule, w niniejszej sprawie nie będą miały zastosowania przepisy art. 189f Kpa dotyczące odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, które błędnie wziął pod uwagę organ pierwszej instancji.

Biorąc pod uwagę sytuację ekonomiczną strony skarżącej na którą powołuje się w odwołaniu (jest osobą starszą, która „*dorabia do emerytury w wysokości 2.000 zł mies., a dochody z działalności też nie przekraczają 2.000 zł mies.*”), Prezes UOKiK jednocześnie informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2020 r., poz. 1325 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytych sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji.

Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdza, że Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3, jak również zasadę określoną w art. 93 ust. 5, o której mowa w niniejszej decyzji, orzekając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Należy nadmienić, że sankcja w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) została wymierzona w wysokości najniższej z możliwych określonych w art. 92 pkt 5 i 6 tejże ustawy i jest proporcjonalna wobec zaistniałego naruszenia.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Konkludując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 20 maja 2021 r. (nr akt sprawy: D/KO.NR. 8361.16.2021) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/